

Németh J. Attila

Születésnapomra

Negyvenkét éves lettem én
pofátlanság e költemény,
ahogy
kifogy

belőlem ihlet és zene
verset belőled képzene
lazán-
faszán

e kéz, mely béna, tétova,
s nélküled nem jut el hova
a toll
hatol.

Tudod, harminckét évesen
még én is hittem tévesen
hogy itt
hagyott

a sansz és sanzón egyaránt,
hogy minden kar csak visszaránt,
s a gyom
lenyom.

Voltam részes egyetemben,
véled, s mással egyetemben
utat
kutat

az ember, bár ez mit sem ér,
a *pálya* hozzá úgyis visszatér.
Chat-el,
boot-ol,

világ hálóján rést keres,
hiányzik-e, ha részt se vesz?
Szavad
szabad,

akár enyém, mondd, mit akar ma,
feledném is belém marna a
Karma
karma.

Malacka, a bajnok

A meccsen vágósúlyban indult malacka
S reggelre bizony üres lett a vacka
Hátulról jött a gazda – mondja -, s a földre tepert ő
Így lett belőlem kolbász, s tepertő

Mennyi mindent

Mennyi mindent elmulasztok
Ajtót bezárni, nézni képeket
Párnám kitömni hallgatással
Kiáltással megmérni csendemet
Lekapcsolni a villanyórát
Mikor nyaralni megy a képzelet
Olajozni, mi régen jól járt
A bennem súrló alkatrészeket
Letörölni a hétfők nyűgét
Kiválasztani keserűjét
S megtartani a tömény életet

A jog hálója

F-nek, horgász barátomnak

A jog hálója furcsa holmi
Próbálják szorosra fogni
Szövése sűrűbb napra nap
Compó és vadponty fennakad
S ki rosszkor úszott rossz helyen
A jog hálója az, melyen
Minél nagyobbra nő halad
Annál könnyebben áthalad